

Mijn stokpaardje

Fred Reiffers

door Mimi Prins

“Laat de ander over zijn hobby's praten!” Úren kunnen mensen erover vertellen: er gaat een wereld voor je open. Onder de titel ‘Mijn stokpaardje’ is maandelijks in BuurContact een boeiend verhaal te lezen over de meest uiteenlopende hobby's.

Annet Eveleens, op zoek naar foto's die je ráken

■ **Rottum** - In een oude boerderij even voorbij de markante schoorsteenpijpen van steenfabriek ‘Ceres’ woont Annet Eveleens. De schuren zijn meer dan groot genoeg voor ruimteverslindende hobby's, maar Annet (49) is gelukkig met haar camera's en de tijd die ze nu heeft om er op uit te gaan: om foto's te maken. Foto's “... van een situatie met een verhaal, iets grappigs, iets extra's.” Zulke situaties doen zich niet zo vaak voor en daarom heeft ze haar camera ook altijd ‘schietklaar’ bij zich. Zoals toen ze twee dames voor zich uit zag lopen met allebei hetzelfde permanentje, hetzelfde model jas en eenzelfde plastic tasje in de hand ... van een lingezaak. Zó'n foto!

Haar eerste foto's maakte Annet tijdens een zomerkamp, toen ze dertien, veertien jaar was. In haar Agfa toestel zat een zwartwit rolletje en daarmee fotografeerde ze koeien. Het ontwikkelen en afdrucken leerde ze van haar vader, die zelf een doka had: fotografie was zijn hobby. Toen Annet eens tijdens het ontwikkelen per ongeluk een lamp aandeed, ontdekte ze dat daarmee een omgekeerd en bijzonder effect werd bereikt op de foto die ze gemaakt had, van een dak met daarboven de maan. Ze experimenteerde ook met fotomontages. Een foto van een in de wei liggend paard combineerde ze met een foto van vriendin Yvonne, die omhoog keek naar een boom, zodat op de afdruk haar vriendin naar het paard keek, dat op een tak in de boom lag! Annet groeide op in Hengelo, maar haar vakanties bracht ze altijd door op de boerderij van haar oom en tante in Oude Roodehaan, vlakbij Groningen. Daar kon ze ook paardrijden en nog steeds heeft ze een zwak voor paarden. Nadat ze haar havodiploma had gehaald bleef ze een heel jaar op de boerderij in Groningen. Maar ze was er niet meer op vakantie; er moest gewerkt worden en dat deed ze bij een tandarts. Wel had ze haar doka en ontwikkelapparatuur bij zich. Met een laken en een lantaarn maakte ze geheimzinnige foto's en bedacht dat ze naar de kunstacademie wilde. Liever nog naar de Academie voor Fotografie in Den Haag, maar helaas, ze zag Den Haag niet zitten. Uiteindelijk werd het de hogere landbouwschool: “Ik had ook iets met veehouderij.” Na deze opleiding vertrok ze als

veevoedingsvoorlichter naar Duitsland, waar ze haar eigen ‘Bezirk’ (rayon) had. Tijdens een theaterbezoek maakte ze kennis met de zanger van theatergroep ‘Brasil Tropical’. Ze werden verliefd, trouwden en vertrokken naar Hamburg, waar ze een bedrijf in de horeca runden. Hier werden ook hun dochter en zoon geboren. Voor Annet waren het “... tropenjaren!” waarin ze overigens, door haar kinderen, wél weer begon met fotograferen. In 1994 keerde ze terug naar Nederland. Met haar kinderen ging ze in Middelstum wonen: dat vond ze redelijk dicht bij Hamburg, want het werk in Hamburg ging ondertussen gewoon door. Annet bleef fotograferen, maar op een laag pitje: analoge fotografie is relatief duur. Wel schafte ze zich weer een analoge spiegelreflexcamera aan, want haar oude Practica deed het niet meer. In 2003 verhuisde ze met de kinderen naar de boerderij van haar huidige vriend in Rottum.

In dat jaar kocht ze ook haar eerste digitale camera: een compacte Sony, met weinig megapixels. Daarna volgde een Konica Minolta Digital Revio, ze weet het nog precies, met drie megapixels. Voor € 700,-. Een aantal jaren later investeerde ze in een Canon 350D en vervolgens in goede objectieven. Annet is autodidact. Ze heeft wel lessen gevolgd aan de Fotovakschool in Groningen en ze heeft ook eens iemand bij zich aan huis laten komen voor een individuele les in beeldbewerking. Annet: “Daar heb ik echt veel van geleerd.” Op internet plaatste ze foto's op Zoom Gallery: “Daar kreeg je commentaar op je inzendingen en daar leer je ook van.” Maar het meeste heeft ze zich toch zelf eigen gemaakt. Naast haar werk voor de NDC Mediagroep bleef ze foto's maken, overal waar ze kwam. Ook stuurde ze foto's in voor het boek ‘Hollands Zicht’, Nederland in beeld gebracht door Nederlanders. De foto's van Annet werden alle drie geplaatst en één daarvan, een veld witte tulpen in de buurt van Warffum, trok de aandacht van het bedrijf Campina, die de foto graag wilde gebruiken in een reclamecampagne. De tulpen waren ook te zien op de fototentoonstelling ‘Hollands Zicht’ (2006) in het Noordbrabants Museum in 's Hertogenbosch. Om haar dure hobby te bekostigen wilde Annet graag foto's in opdracht maken en daarvoor timmerde ze ook flink aan de weg. Haar allereerste opdracht kwam van de man van een collega: een architect die foto's van zijn objecten nodig had voor zijn website.

Bij het aantreden in 2007 van burgemeester Marijke van Beek werd een kennismakingsrondje gemaakt in een oldtimer bus. Annet was ter plaatse met haar camera om een en ander vast te leggen. Ook maakte ze een praatje met voorlichters van de Gemeente Eemsmond en dat resulteerde in een opdracht: Annet fotografeert nu voor de gemeente. Zo zijn praktisch alle foto's in de Gemeentegids van haar hand en ook veel gemeentelijke kerstkaarten komen uit de portefeuille van Annet. Eens fotografeerde ze een kite-surfer bij de Eemshaven. Deze foto gebruikt de Gemeente Eemsmond nu bij personeelsadvertenties; het blauw/groen van de kite (vlieger) correspondeert perfect met de kleuren in het logo van de gemeente.

Een goede vriendin tipte Annet als fotograaf voor een bruiloft. Daardoor kwam ze in contact met Angela Rijnen en Rita Ottink, met wie ze sindsdien in een team opdrachten uitvoert. Journaliste, vormgeefster en fotograaf: een perfecte combinatie. Via een advertentie in de Groene Amsterdammer kwam ze in contact met Annelies Wiersma van het Deugdenproject Nederland (www.actonvirtues.nl). Uitgeverij Act on Virtues geeft onder andere reflectiekaarten uit waarop deugden beschreven worden, ter inspiratie en reflectie. Annelies Wiersma had foto's nodig voor de deugdenkaarten en Annet leverde haar het merendeel van de honderd benodigde foto's.

Toen ze bij een bedrijf in Groningen een lijst bestelde voor een van haar foto's (een familieportret) vroeg de lijstenmaker: “Heb jij die foto gemaakt?” Wat later belde hij Annet en vroeg naar foto's voor een serie deelnemingskaarten. Deze kaarten liggen nu in zijn winkel (‘n Kaartje) in de Oosterstraat.

Met een vriendin reisde ze naar Oman om foto's te maken voor een toeristische organisatie. En hoewel ze er buiten het seizoen waren, wist ze natuurlijk toch paarden voor de lens te krijgen tijdens een rondleiding in een manege in Muskat: een buitenkansje! Voor februari 2012 staat er een fotoreis naar Zuid Algerije op het programma. Geïnteresseerden: er zijn nog zeker drie plaatsen over op deze reis met fototoes.

Annet Eveleens is breed georiënteerd als het gaat om onderwerpen voor haar foto's. Bedrijfsfotografie, landschapsfoto's, portretten, dieren (en dan met name paarden!), productfoto's, eigenlijk wát er maar voor haar lens komt. Maar haar leukste onderwerp, dat zijn toch wel de paarden: “Die onbevangenheid van paarden!” Er ligt een manege tussen Middelbert en Groningen. Daar heeft ze gevraagd of ze paarden mocht fotograferen, met de stad op de achtergrond en graag een uur voor zonsopgang. Dat mocht. “Die paarden lopen dan wat te klooiën ... ach, je ziet wel wat er gebeurt.” En daar ging er één over in galop; Annet legde hem vast met een lange sluitertijd: “Een paard met wel zes benen!” Ze is er

verrukt over: “Een cadeautje!” Als ze binnenkort tijd heeft, gaat ze naar een stoeterij in Duitsland, om foto's te maken van IJslanders: “Ik zag dat er haast geen paardenfoto's op hun website staan.” Deze foto's zal ze ook gebruiken op de speciale website over paardenfotografie, die ze nog aan het ontwikkelen is.

Haar vriendin Yvonne van Almaren (www.evonne.nl) zal de site voor haar maken. Zij is professioneel websitebouwer en heeft ook al Annets website gemaakt (www.eveleensfotografie.nl). Daarop zijn heel wat foto's van Annet te zien: beslist een bezoek waard! Per 1 mei jl. heeft ze het aangedurfd haar vaste baan op te zeggen om zich nu fulltime in te zetten voor haar eigen bedrijf: Eveleens Fotografie!

Workshops horen er ook bij. In september gaat ze met cursisten het wad op met de workshop ‘Wad en camera’, georganiseerd door Expoor, station voor activiteiten in Ulrum. Annet vindt het leuk om mensen te leren bewust te fotograferen en een hoop ‘aha!’ momenten te veroorzaken. Ze geeft ook graag individueel fotografees, zowel aan bedrijven als aan particulieren. Ook voor resolutieservice kan Annet worden ingeschakeld: om je eigen foto's precies op de goede (vereiste) maat te maken. Ze heeft gemerkt dat veel mensen zich daar geen raad mee weten. Haar steekwoorden bij dit alles zijn: betrokken, veelzijdig en flexibel.

Als ik Annet vraag naar haar mooiste foto, trek ik die vraag ook meteen weer in: ze heeft natuurlijk meerdere foto's die, elk in hun genre, de mooiste zijn. Maar nee nee, dat is niet zo! Ze springt op en laat haar allermooiste foto zien: die van een paardenhoofd in Oman. “Als ik daar naar kijk ... daar klopt alles!” Dan loopt ze weg: “Maar déze,” en ze houdt een zwartwit foto omhoog van drie galopperende Friezen achter elkaar, “... vind ik ook schitterend!” Ik wist het wel. In de woonkamer heeft ze overigens drie andere foto's opgehangen. Van dezelfde boerderij, ver in het land, onder dreigende lichten. De foto's zijn op verschillende dagen genomen en hebben ondanks de gelijkenis toch elk hun eigen sfeer.

Annet is nu nog heel druk bezig met het op de kaart zetten van haar bedrijf en het uitbouwen van haar netwerk, o.a. via de sociale media. Ze heeft een huisstijl laten maken en reclame-materiaal. Omdat ze zoveel buiten fotografeert en een praktisch mens is, wordt binnenkort haar overall afgeleverd: marineblauw met groot geborduurd logo. Op 3 juli stond ze met een stand op de Midsummerfair in Zeijen, om met mensen in gesprek te gaan en de behoefte in de markt te peilen.

Haar eigen bedrijf is werkelijkheid geworden: ze kan op pad voor het maken van die éne foto, die klopt qua kleur, qua compositie en die net even iets extra's heeft, iets verrassends, iets humoristisch. Kortom: een foto die je ráákt. Van Annet Eveleens.

